

ŚWIAT OD ŚWITU DO ZMIERZCHU

www.wfdtd.pl

Ministry of
Culture
and National
Heritage

Projekt realizowany w ramach
Programu Kulturalnego Polskiej Prezydencji w Radzie UE.

Minister Bogdan Zdrojewski

Adam Mickiewicz Institute

Dyrektor Paweł Potoroczyn

POLSKI INSTYTUT
SZTUKI FILMOWEJ

Dyrektor Agnieszka Odorowicz

TELEWIZJA POLSKA

Dyrektor Programu 2 TVP, Jerzy Kapuściński

Dyrektor Agnieszka Romaszewska-Guzy

Mirosław Dembiński

Projekt współfinansowany przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
oraz Polski Instytut Sztuki Filmowej.

skład/DTP-Radosław Libiszewski
korekta-Katarzyna Pergół
opisy wydarzeń-Mateusz Werner

www.wfdtd.pl

Ministry of
Culture
and National
Heritage

POLISH FILM INSTITUTE

TELEWIZJA POLSKA

BELSAT

ŚWIAT OD ŚWITU DO ZMIERZCHU

projekt edukacyjno-filmowy

autorzy:

Maciej J. Drygas
Mirosław Dembiński

współtwórcy:

Marcel Łoziński Jacek Bławut Vita Želakeviciute
Mateusz Werner Paweł Łoziński Petrycki Jacek
Listopad Rafał Andrzej Musiał

Idea

Codziennie w telewizyjnych przekazach widzimy obraz świata: wojny, trzęsienia ziemi, polityczne demonstracje, mecze piłkarskie, notowania giełdowe, pokazy mody. Każde ważne wydarzenie dociera do nas z dowolnego miejsca i na bieżąco. Ale czy to jest cała prawda o naszym świecie, czy tylko jej powierzchowne odbicie? Czy można zajrzeć głębiej, pod powierzchnię „headline newsów”? Czy uśmiech handlarza na targu rybnym w Pekinie, albo zamyślane spojrzenie żebraka w moskiewskim metrze nie powie nam więcej o dzisiejszym świecie, o jego kondycji?

Taką dokumentalną metodę obserwacji rzeczywistości zaproponowaliśmy naszym studentom w Szkole Filmowej w Łodzi. Przez kilka kolejnych lat realizowaliśmy projekt „**Łódź od świtu do zmierzchu**”.

Obecnie zaprosiliśmy do współpracy naszych kolegów, wybitnych polskich dokumentalistów, twórców i krytyków filmowych: Marcela Łozińskiego, Jacka Bławutę, Vitę Želakeviciute, Pawła Łozińskiego, Jacka Petryckiego, Rafała Listopada i Mateusza Wernera, aby wspólnie zrealizować w pięciu światowych stolicach projekt „**Świat od świtu do zmierzchu**”. Studenci szkół filmowych Mińska, Kijowa, Moskwy, Pekinu i Tokio sfilmowali dokumentalne obrazy swoich miast. Obrazy inne, niż te, które na co dzień widzimy w telewizji.

W ten sposób powstał cykl filmów, który może być punktem wyjścia do głębszej refleksji o naszym współczesnym świecie.

Mirosław Dembiński, Maciej Drygas

Projekt

„**Świat od świtu do zmierzchu**” jest to projekt, w ramach którego grupa wybitnych polskich dokumentalistów przeprowadziła zajęcia warsztatowe ze studentami szkół filmowych z pięciu miast na świecie: Mińsk, Kijów, Moskwa, Pekin i Tokio. W ramach tych warsztatów zrealizowane zostały godzinne filmy dokumentalne będące portretami tych miast. Metoda przeprowadzenia warsztatów i realizacji filmów oparta jest na autorskiej koncepcji Mirosława Dembińskiego i Macieja Drygasa „**Łódź od świtu do zmierzchu**” od kilku lat realizowanej ze studentami Szkoły Filmowej w Łodzi.

Projekt został wysoko oceniony w konkursie Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego i włączono go w oficjalny program kulturalny polskiej Prezydencji w Unii Europejskiej.

Projekt otrzymał dofinansowanie Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej zarówno w ramach priorytetu Promocja Polskiego Filmu za Granicą jak i priorytetu

Produkcja Filmowa.

Program 2 TVP i telewizja Belsat są koproducentami filmów i będą je emitować w sieci ogólnopolskiej i satelitarnej.

Projekt spotkał się z przychylnym przyjęciem Ministerstwa Spraw Zagranicznych a także otrzymał wsparcie organizacyjne i finansowe polskich placówek dyplomatycznych w poszczególnych miastach.

Finałem projektu będzie prezentacja zrealizowanych filmów i twórczości opiekunów artystycznych w ramach cyklu pokazów pod nazwą: „**Z Warszawy do Brukseli dookoła świata**”. Wszyscy twórcy warsztatu ruszą w podróż z Warszawy przez Mińsk, Kijów, Moskwę, Pekin, Tokio aż do Brukseli. W każdym z tych miast jeszcze raz spotkają się ze studentami i szeroką publicznością aby zaprezentować wszystkie 5 filmów zrealizowanych w trakcie warsztatów a także najciekawsze filmy z własnej twórczości.

Eksplicacja

„**Świat od świtu do zmierzchu**” jest autorskim projektem Mirosława Dembińskiego i Macieja Drygasa, polegającym na realizacji cyklu warsztatów dla studentów szkół filmowych w różnych miastach na świecie. Studenci pod opieką profesorów przez miesiąc pracują wspólnie nad kolekcją etiud dokumentalnych, których bohaterem jest miasto. W efekcie powstają godzinne filmy dokumentalne będące portretami tych miast.

Założenia artystyczne

Każdy student wybiera swoją godzinę i usiłuje znaleźć sytuację, która rozgrywa się właśnie w tym czasie. Poszczególne etiudy stanowią oddzielną całość, posiadają swoją własną konstrukcję dramaturgiczną. Jednocześnie wszystkie razem składają się na godzinny film dokumentalny.

Każdy student realizuje obraz „swojej godziny”, grupa studentów realizuje portret miasta „od świtu do zmierzchu”, kolekcja wielu filmów opisuje „świat od świtu do zmierzchu”.

Założenia formalne

Etiudy realizowane są metodą obserwacyjną, bez inscenizacji i prowokacji, daleką od dziennikarskiej publicystyki.

Etiudy powinny trwać od 4 do 5 minut. Taka formuła umożliwi właściwy przebieg dramaturgiczny oraz zmusza do lakoniczności.

Etiudy i cały film powinny być konstruowane metodą - od szczegółu do metafory.

Założenia edukacyjne

Projekt przewiduje, w formie warsztatowej, współpracę opiekunów ze studentami na wszystkich etapach realizacji.

- fotograficzna dokumentacja w różnych przestrzeniach miasta,
- umiejętność wyboru i publicznej prezentacji projektów (pitching),
- konstruowanie scenariuszy i analiza materiałów zdjęciowych pod kątem poszczególnych etiud i całego filmu (artystyczna odpowiedzialność indywidualna i zbiorowa),
- montaż ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności budowania wyższych pięt znaczeniowych (kreowanie organicznego związku pomiędzy obrazem i przestrzenią dźwiękową).

WARSZTATY

spotkania studentów z tutorami

• Moskwa

Moskwa

W dniach 24 czerwca - 8 lipca odbyły się warsztaty filmu dokumentalnego "Moskwa od świtu do zmierzchu" z udziałem studentów Wyższych Kursów Scenariopisarstwa i Reżyserii oraz WGIKu, prowadzone przez Macieja Drygasa, Andrzeja Musiała, Mateusza Wemera i Marka Skrzecza. Podczas trzydniowego pitchingu, w którym brali udział wszyscy uczestnicy warsztatów wyłoniono 25 projektów, które skierowano do realizacji. Po dokumentacji tematu każdy z autorów dostał do dyspozycji jeden dzień zdjęciowy wraz z oprzyrządowaniem i obsługą techniczną. Nakręcony materiał przeglądano wspólnie z tutorami i pod ich kierunkiem powstawały kolejne wersje montażowe. Ostatecznie powstało kilkanaście czterominutowych etiud, z których każda opowiada o innym fragmencie życia wielkiego miasta. Filmy różnią się między sobą nastrojem, tematyką, stylem opowiadania i rodzajem bohaterów. Obok intymnych portretów psychologicznych mamy tu obrazy z życia garnizonu wojskowego, centrum monitoringu, metra, czy aresztu śledczego. Obok wnętrz prywatnych mieszkań należących do skromnej emerytki, emigrantów z Afganistanu czy zamożnej rodziny moskiewskiej, zaglądamy na dzwonnice średniowiecznej cerkwi, odwiedzamy pod gołym niebem dyskotekę "retro" popularna wśród samotnych osób i modny klub dla bogaczy. Przyglądamy się pracy pracownika socjalnego, strażniczki w metrze, nauczycielki rosyjskiego i redaktorów "Moskiewskiego Komsomolca". Z tych wielobarwnych kamyków powstaje mozaikowy portret rosyjskiej metropolii, współczesnej Moskwy.

• Kijów

Kijów

Warsztat w Kijowie odbył się od 8 do 23 lipca. Partnerem projektu był Uniwersytet Sztuki Teatralnej, Kinowej i Telewizyjnej im. Karpenki-Karego w Kijowie. Warsztat poprowadzili wybitni polscy dokumentaliści: Marcel Łoziński, Vita Želakevičiute i Jacek Bławut. Prace scenariuszowe i przeglądy materiałów odbywały się w Teatrze Suzirja. Uczestnikami byli studenci Uniwersytetu Sztuki Teatralnej, Kinowej i Telewizyjnej im. Karpenki-Karego w Kijowie oraz młodzi ukraińscy filmowcy. Pierwszego dnia zajęć odbył się

pitching pomysłów, w wyniku którego zostało wyselekcjonowane kilkanaście najbardziej interesujących idei. Przez pierwszy kilka dni studenci i polscy tutorzy dopracowywali pomysły, szlifowali scenariusze, tworzyli grupy zdjęciowe i przygotowywali się do zdjęć. Niemal wszystkie zdjęcia kręcone były na pokładzie statku wycieczkowego „Riverest” pływającego po Dnieprze. Było to niemałe wyzwanie produkcyjne, harmonogram pracy ekipy musiał być dostosowany do rozkładu rejsów. Ekipy studentów zapraszały na rejs statkiem rozmaitych, różniących się od siebie bohaterów, których później konfrontowano ze sobą. Co ciekawego może wynikać z rozmowy oligarchy, popa, „babuszek” i młodych muzyków? Autorów interesowały przede wszystkim interakcje międzyludzkie, które malowały zabawny i ciepły portret Kijowa.

• Tokio

Tokio

Warsztat w Tokio odbył się w terminie 2-18 sierpnia br. w siedzibie szkoły Nihon Eiga Gakko w Kawasaki. Opiekę nad nim sprawowali Profesorowie Tadao Sato i Shigeki Chiba. Trud tłumaczeń i koordynacji organizacyjnej wzięł na siebie Profesor Koichi Kuyama. Warsztat przeprowadzili cenieni polscy filmowcy: Paweł Łoziński, Jacek Petrycki, Rafał Listopad i Marek Skrzecz, którzy wspierali uczestników dzieląc się swoim doświadczeniem zawodowym, ale także ucząc rzemiosła filmowego i zdradzając tajniki pracy reżysera, operatora obrazu i operatora dźwięku w filmie dokumentalnym. Montażem „Tokio od świtu do zmierzchu” zajął się Rafał Listopad. Młodzi filmowcy japońscy starali się wspólnie z tutorami wypracować koncepcję „Tokio od świtu do zmierzchu” - szukali najlepszego sposobu zobrazowania życia codziennego w tokijskiej metropolii. Chcieli pokazać Tokio, jakiego widz europejski nie zna – pełne kontrastów, zawieszane między tradycją a ultranowoczesnością. Z szalonym tempem i nowymi stylami życia, ale także celebrowaniem codziennych rytuałów i szacunkiem dla tradycji. Dlatego też będziemy mogli obejrzeć na ekranie lekcję mistrza Kanze Tetsunojo z młodym adeptem sztuki w Teatrze Tessenkai, obchody Dnia Zmarłych, ale też młodego człowieka, który zarabia na życie czytaniem komiksów na ulicy dla przypadkowych przechodniów.

• Pekin

Warsztat filmowy w Chinach odbył się w dniach 26.08. – 10.09., wraz z początkiem nowego roku akademickiego. Został zorganizowany we współpracy z Communication University of China. Udział w nim wzięli studenci ostatnich lat reżyserii, sztuki operatorskiej i montażu filmowego. Zajęcia odbywały się w siedzibie Uniwersytetu. Opiekę artystyczną nad filmami uczestników roztoczyli wybitni polscy dokumentaliści: Vita Żelakeviciute, Marcel Łoziński i Jacek Bławut. Nad montażem etud czuwał Przemysław Chruścielewski. Studenci podjęli wyzwanie - byli bardzo aktywni, kreatywni i zaangażowani w projekt. Każdy z nich zaproponował kilka tematów filmów, a w ciągu kilku pierwszych dni zajęć studenci i tutorzy wspólnie wybrali dwadzieścia sześć najciekawszych, które skierowali do realizacji. Przez następne dziesięć dni młodzi filmowcy bardzo ciężko pracowali. Wstawiali bladym świtem, przemierzali nierzadko ogromne odległości podążając za bohaterami, wspólnie z tutorami analizowali materiały i wraz z polskim montażystą montowali materiały. Starali się pokazać życie w Pekinie w różnych jego odcieniach, obalając stereotypy i odsłaniając nieznaną, zaskakującą oblicze chińskiej metropolii.

• Mińsk

Warsztat w Mińsku odbył się od 16 września do 10 października br. Partnerem współpracującym przy warsztacie była Prywatna Mińska Szkoła Filmowa. Uczestnikami szkolenia byli studenci Państwowej Akademii Sztuki, Prywatnej Mińskiej Szkoły Filmowej, reżyserzy z Telewizji Belsat oraz młodzi zdolni filmowcy. Warsztat poprowadzili Paweł Łoziński i Jacek Petrycki. Nad montażem czuwał Marek Skrzecz. Warsztat rozpoczął się sesją pitchingową, podczas której uczestnicy i profesorowie wybrali dwadzieścia najlepszych projektów. Pierwsze kilka dni poświęcone było intensywnej pracy nad scenariuszami, szkoleniom technicznym i wyjazdom na dokumentację. Wszystko po to, aby przygotować się do morderczego okresu zdjęciowego. Pokazać obraz współczesnego Mińska w ciągu tylko dwóch tygodni było nie lada wyzwaniem. Autorów interesowało zwykłe życie niezwykłych bohaterów. W filmie pokazali interesujące portrety bohaterów: jak żyje taksówkarz-ewangelista, co skrywają stary człowiek mówiący wierszem i tancerka erotyczna, dlaczego ślubny fotograf nie może znaleźć żony?

KOLEKCJA FILMÓW DOKUMENTALNYCH portrety miast

● Mińsk od świtu do zmierzchu

MIŃSK od świtu do zmierzchu

Grupka młodych chłopaków ubranych w sportowe bluzy biegnie przez miasto traktując każdy murek, schody, ławkę w parku a nawet pomnik jak naturalne przeszkody do pokonania skokiem, przrzutem czy saltem. Parkour w Mińsku, stolicy Białorusi? Czemu nie? Kamera przyjmuje ten punkt widzenia zderzając się w locie ze zmianą warty przed Pomnikiem Zwycięstwa, przechodniami w przejściach podziemnych i bywalcami miejskich deptaków. Czasem jednak zwalnia tempa zaglądając do taksówki, sali wykładowej, laboratorium czy na lekcję fortepianu. W każdym z tych miejsc czeka na nas bohater, o którym trudno później zapomnieć, który zostawia znaczący ślad w dalszym biegu opowieści. Te portrety – wyraziste i pełne kontrastów – na chwilę uchylają przed nami kurtynę, która wciąż zakrywa życie na Białorusi i czyni zeń egzotyczną zagadkę.

Studenti

Masha Areh
Igor Bogachyk
Lina Chaykovsaya
Elena Chekina
Kiryla Ciareszka
Yulya Demianenko
Tatiana Dubitskaya
Aleh Dzerbianiov
Albert Ermakoff
Natali Figurovskaya
Ekaterina Filanovich
Yuri Golaido
Arseniy Hachaturyan
Andrei Ivanenko
Daria Kaleda
Viktoryia Kolchyna
Sergei Kovalev
Nikita Kostiykevich
Aleksey Kozlounskiy
Ekaterina Krychko

Ivan Kurakevich
Lubov Lebedeva
Nata Lipatova
Andrey Minin
Ilya Mrochko
Dmitry Negrienko
Anton Nehay
Julie Ralko
Pawel Romanenya
Kate Romashco
Semion Shablyko
Aleksey Zhygalkovich
Tatiana Sivak
Nastassia Siamenchyk
Pavel Skakun
Anna Skrinnik
Alexander Svishchenkov
Ekaterina Trifonova
Dmirty Vishnyakov
Konstantin Zamirovskiy

Partnerzy

Mińska Szkoła Filmowa
Andrei Polupanov
Svetlana Yatsyno

Polski Instytut w Mińsku
Wiesław Romanowski

Specjalne podziękowania

Instytut Geothego w Mińsku,
Frank Baumann, Igor Kuksin,
Elżbieta Szczepańska-Dąbrowska
Kościół p.w. św. Szymona i Heleny, Ojciec
Władysław Zawalniuk, Franek
Wiadzorka, Ekaterina Przybylska,
Sergey Katier, Olga Dashuk, Kamil
Mardanakulov, Galina Karpovich, Andrey
Tchverko, Sergey Volk, Sergey Katier,
Irina Uyshchenko, Marina Lemesheva,
Alexey Livansky, Diana Sarkis, Polina

Biryukova, Szkoła Muzyczna nr 10 w
Mińsku, Kazimir Dmitrievich Karpenka,
Ianina Shirokova, Igor Filipovich, Lena,
Nikita Vasilevski, Anastasia Brusnikina,
Klub nocny „Antalya”, Sergey Yagelo,
Olga, Ahiyevich Yury, Kruglik Vadim, Elsa
Ringhoeven, Uladzimir Palazhanka,
Nastassia Palazhanka, Mikalay
Dzemidzenka, Tishuk Alexander

oraz wszystkie osoby wspierające projekt

Ekipa profesjonalistów

Opieka artystyczna:
Paweł Łoziński
Jacek Petrycki

Montaż:
Marek Skrzecz

Kierownik produkcji:
Victoria Ogneva

Konsultant artystyczny:
Victor Asliuk

Koordinator projektu:
Katarzyna Pergoń

Redaktor prowadzący - Belsat:
Jarosław Kamieński

Kierownik produkcji - Belsat:
Siarhei Pelesa

Dźwięk:
Grzegorz Lindemann
Studio Melange

• Kijów od świtu do zmierzchu

KIJÓW od świtu do zmierzchu

Słoneczne, letnie popołudnie. Na pokład spacerowego stateczku wchodzi grupa mieszkańców Kijowa spragnionych świeżego powietrza, słonecznej kąpieli i pięknych widoków. Są młodzi: studenci, nowożeńcy, są też starsi: weterani wojenni, emeryci. Pochodzą z rozmaitych środowisk. Nie brakło też turystów, którzy w Kijowie

znaleźli się przejazdem. Łączy ich wspólny cel – wycieczka po rzece. Tych kilka godzin rejsu po Dnieprze spędzą ze sobą razem dobierając spontanicznie towarzystwo, rozmawiając o swych marzeniach, sensie życia, Bogu, miłości i pieniądzu, dyskutując o dawnej i najnowszej historii, i flirtując. Bywa wesoło, zalotnie, czasem poważnie i refleksyjnie. Te spotkania i rozmowy, zaskakujące swą otwartością i swobodą, odsłaniają twarz dzisiejszej Ukrainy.

Studenci

Yana Antonets
Aleksander Babenko
Grigirij Bilik
Denis Demchenko
Alexander Dudnik
Yuri Dunay
Lyubov Durakova
Natalia Egorova
Ruslan Girin
Lidiya Huzhva
Modievskij Igor
Alisa Kovalenko
Pavel Levchuk
Andrei Litvinenko
Michail Lubarskiy

Ivan Lubish-Kirdei
Aleksander Marinuk
Aleksander Mashtaler
Lesya Matsko
Lena Menzhyl
Sergei Nikiforov,
Andrei Rogachev
Ekaterina Morozova
Igor Prokofiev
Tatiana Prisiahnaya
Nikon Romanchenko
Maksim Shipov
Dmytro Suholytkyj-Sobchuk
Vladimir Usik

Partnerzy

Państwowy Kijowski Uniwersytet
Teatralny, Filmowy i Telewizyjny
im. I. K. Karpenko-Karego

Polski Instytut w Kijowie
Dyrektor Jarosław Godun
Olena Babij

Specjalne podziękowania

Tatiana Artuszewska, Kijowski Akademicki Teatr "Suzirya", Dyrektor Aleksej Kuzhelnyj, Ekaterina Morozova, Dmitry Abezyaev, Olena Podolska, Yuri Dunay, Firma Riverest, Dyrektor Denis Molotkovets, Załoga statku Riverest – 2 "Tiger", Kapitan Vladimir Stetsenko, Aleksander Knizhenko, Vadim Filyk, Vladimir Steshenko, Artem Savchuk, Federacja Sportowa im. Shimko, Hem Elizarovich Solganik, Alexander i Mari Pravuk, Sergey Triashin, Yuri Parchomenko, Ojciec Maksim, Boris Yeghiazaryan, Denis Dreiman, Julia Makarenko, Ruben, Sasha, Roma,

Sergei, Les Beley, Andriy Lyubka, Vasiliy Romanuk, Dmitro Zaharevich, Karina, Mariana, Yana Filonenko, Lesya Morgunets-Isaenko i Andrei Isaenko, Elena Anatolievna, Dima Gromov, Grigory Mosko, Katerina Matyakina, Dmitry Gromov, Zoriana Kirilenko, Valentin Piskun, Viktor Kobylinskiy, Vano Kriuger, Dasha Bondarchuk, Oleg, Nenia, Sviatoslav Fehtel, Natali Demchenko, Leonid Demchenko, Elizavata Zagoruy, Aleksander, Nikita i Ksenia Zaplavski

oraz wszystkie osoby wspierające projekt

Ekipa profesjonalistów

Opieka artystyczna:
Jacek Bławut
Marcel Łoziński
Vita Želakeviciute

Kierownicy produkcji:
Victoria Ogneva
Magdalena Borowiec

Koordynator projektu:
Katarzyna Pergół

Montaż:
Weronika Bławut

Kierownik produkcji (Kijów):
Sergiy Ostapchuk

Redaktor prowadzący -
TVP:
Barbara Paciorkowska

Asystent montażysty:
Svitlana Topor

Tłumacze:
Marta Sachnevich
Yana Filonenko
Svitlana Topor
Margarita Prokopenko
Elena Sheremet

Kierownik produkcji - TVP:
Witold Będkowski

Postprodukcja dźwięku:
Michał Kosterkiewicz

• Moskwa od świtu do zmierzchu

Kilkanaście barwnych kamyków składa się na tę mozaikę z życia wielkiej metropolii, stolicy współczesnej Rosji. Na pierwszy rzut oka różnią się bardzo między sobą, tak jak różnią się światy prawosławnego mnicha, żołnierzy poborowych, samotnej emerytki, rodziny afgańskich imigrantów, strażniczki w metrze czy psychologa z telefonu zaufania. Każde z nich wrzucone zostało w inną przestrzeń, u każdego inaczej płynie czas i różnią się ich relacje z otaczającymi ludźmi. A jednak te mikrozbliżenia układają się w pewien czytelny wzór. Powtarzają się niektóre motywy, rekwizyty, sytuacje. Powracają niektóre słowa. Młodzi filmowcy z moskiewskich Wyższych Kursów Reżyserii stworzyli zbiorowy autoportret o niespodziewanie konsekwentnym kolorycie.

Studenci

Anna Arevshatyan
Victor Belanov
Aleksey Burlutsky
Tatiana Churus
Philipp Dubrovsky
Semyon Galperin
Maria Guskova
Denis Guskov
Jen Shen Gur
Vasily Grigolyunas
Anna Kogan
Natalia Kudryashova
Elena Kuznetsova
Dmitry Lebedev
Ekaterina Morozova
Lena Morozova

Igor Mikhalychev
Ekaterina Nasedkina
Nadezhda Naumova
Anna Nekludova
Asya Nikolaeva
Aleksey Perevalov
Anna Rubtsova
Dmiry Ruzov
Sophia Safayeva
Inga Schepanovskaya
Aleksandr Tiskinuk
Andrew Vorobiev
Lika Yatkovskaya
Vladislava Zablotskaya
Andrey Zubarev

Partnerzy

Wyższe Kursy Scenariopisarstwa
i Reżyserii
Dyrektor Vera Sumenova

Polski Instytut w Moskwie
Dyrektor Marek Radziwon

Specjalne podziękowania

Ojciec Aleksey Lopatin, rektor kościoła pw. św. Mikołaja na Twerskiej Zastawie
Mikhail Baryshev, Komendantura Pułku,
Aleksander Kurov, asystent komendanta,
telefon zaufania EMERCOM – Rosyjskie Centrum Kryzysowe, Miejskie Planetarium w Moskwie, Bordunov Andrei, Artuhina Natalia, Kazantseva Anastasia, Irina Rezvanova, Kostina Ekaterina, Vernadskij Urząd Stanu Cywilnego, Ivan Besedin Dyrektor Moskiewskiego Metro, Sergey Tsygankov kierownik działu prasowego Federalnej

Służby Penitencjarnej, Dmitry Piven, Tamara Ryabova, Vasily Bochkarev, Natalie Dolanova, Alevtina Doumpé, Alla Dvorenets, Vitali Neiman, Elena Kolesnichenko, Ekaterina Ptashkina, Natalia Zaitseva i Nadgib, Sidika, Kaiz, Belau, Idris, Causar, Mugda Tahiri, Irina Perova, Irina Neugasova, Galina Grigorenko, Lyudmila, Oksana, Nadezhda, Nastya i Vika, Nikita Tataev, Taras Kozyura, Konstantin Semin

oraz wszystkie osoby wspierające projekt

Ekipa profesjonalistów

Opieka artystyczna:
Maciej J. Drygas
Andrzej Musiał
Mateusz Werner

Koordynator projektu:
Katarzyna Pergoł

Montaż:
Marek Skrzecz

Redaktor prowadzący - TVP:
Barbara Paciorkowska

Kierownik produkcji:
Victoria Ogneva

Kierownik produkcji - TVP:
Witold Będkowski

Kierownicy produkcji (Moskwa):
Dmitry Abezyaev
Diana Shalashnaya

Dźwięk:
Iwo Klimek

Muzyka:
Victor Belanov

Tłumacz:
Victoria Ogneva

• Pekin od świtu do zmierzchu

Naszym znajomym w Pekinie jest starsza, schorowana kobieta, właścicielka trójkołowej taksówki, przez cały dzień rozwożąca swoich klientów po tym wielkim mieście. Żyje z mężem w skromnym mieszkaniu, w biednej okolicy, ale jak twierdzi „czuje się spełniona”: jest głową rodziny, wychowała udane dzieci, a kilka lat temu partia podarowała jej, inwalidce, motocykl! Opowiadając o swym życiu z nostalgią wraca do dawnych, rewolucyjnych czasów, kiedy pieniądze nie miały takiej władzy nad ludźmi jak dzisiaj. My zaś oglądamy Pekin z czasów politycznego i gospodarczego przełomu. Zmiana warty na Placu Tienanmen dokonuje się pod wielkim portretem Mao, ale tłum obserwujący tę uroczystość przypomina raczej bezstroskich turystów, fotografujących egzotyczny relikwitu przeszłości. Na lekcji wychowania obywatelskiego uczniowie dyskutują nad wyborem najlepszej filozofii politycznej – spierają się o różnice między konfucjanizmem, buddyzmem i taoizmem. Z drugiej strony, w naszym spacerze przez miasto natykamy się na grupę przechodniów z entuzjazmem śpiewającą pieśni z czasów komunizmu wojennego. Śpiewają o krwawej rozprawie z wrogami rewolucji, stojąc pod wielkim gmachem komercyjnego banku... Tych paradoksów jest w filmie więcej i tworzą one ciekawy, migotliwy obraz, daleki od jednoznaczności.

Studentci

Yang Wanshu	Xia Tian
Wang Yu	Xie Weiwei
Li Wa	Sun Yifan
Shao Cheng	Zhang Xiang
Huang Jingjing	Yang Chen
Liu Fang	Li Xing
Yun Bing	Jia Ran
Chen Xinyue	Sun Bowen
Shang Shan	Gao Youning
Zhang Wanyi	Han Yilu
Sun Mengying	Li Changchang
He Xin	Li Xinyi
Ding Yike	Lu Yufei
Yuan Lai	Song Wenjia
Fan Di	Zhang Lin.
Guo Manli	

Partnerzy

Communication University of China (CUC)	Ambasada RP w Pekinie
School of Drama, Cinema & TV	Maciej Gaca konsul
Dziekan Li Xingguo,	Renata Szostek, Mariusz Jezierski
Dziekan Pu Jian	

Specjalne podziękowania

Beijing No 17 Middle School, Pu Jian, Xu Zhipeng, Miaotong Yuan oraz wszystkie osoby wspierające projekt

Ekipa profesjonalistów

Opieka artystyczna:	Mariusz Jezierski
Jacek Bławut	Katarzyna Kilian
Marcel Łoziński	
Vita Želakeviciute	Koordynator projektu: Katarzyna Pergół
Montaż:	
Przemysław Chruścielewski	Redaktor prowadzący - TVP: Barbara Paciorkowska
Kierownik produkcji:	
Magdalena Borowiec	Kierownik produkcji - TVP: Witold Będkowski
Kierownik produkcji (Pekin):	
Xu ZhiPeng	Dźwięk:
Tłumacze:	Grzegorz Lindemann
	Studio Melange

• **Tokio od świtu do zmierzchu**

TOKIO od świtu do zmierzchu

W tym filmie świt jest rzeczywiście przebudzeniem miasta. Ludzie wstają z łóżek i my chcemy na to patrzeć: jak śpią Japończycy? Potem poranna gimnastyka na ulicach i skwerach – tłumy przechodniów robią skłony, wymachy, podskoki. Zwyczajny obrazek, choć nagle w grupie ćwiczących pojawiają się nadzy zapaśnicy sumo. Olbrzymi. Dobrodusznymi. Ćwiczący razem z dziećmi i starszankami. Właśnie ta podwójność obrazów jest najciekawsza. Pod cierpliwym spojrzeniem kamery zwykłe sytuacje, jak seans portretowy, wizyta w sklepie mięsnym czy w gabinecie wróża – objawiają swoje drugie, zagadkowe znaczenie. Gdzieś,

między kadrami, kryje się inność, odrębność i niedostępność tego świata, mimo dobrze znanych, czasem nawet zbanalizowanych konturów. Fragmenty filmu, w których pojawia się wątek zbiorowej pamięci, dotyczącej horroru wojny światowej czy niedawnej katastrofy w Fukushima – stanowią silny kontrpunkt dla zwykłych, rodzajowych scenek tokijskiej codzienności.

Studentci

Shimada Ryuichi
Park Jebum
Ito Ryotaro
Nagase Yasumi
Yamashita Daisuke
Okoshi Yasuo
Tateishi Ippei
Katsube Takuto

Kameyama Mio
Iida Ai
Takei Toshiyuki
Takahashi Sota
Takahashi Saki
Jo Ara
Yun Sangsook
Tanaka Kei.

Partnerzy

Nihon Eiga Daigaku (Japoński Instytut Filmowy)
Dyrektor Tadao Sato
Nihon Eiga Gakko (Japońska Akademia Filmowa)

Dyrektor Shigeki Chiba
Ambasada RP w Tokio
Jadwiga Rodowicz-Czechowska ambasador
Miroslaw Łuczko konsul

Specjalne podziękowania

Yoshimi Chiba, Profesor Kenzo Horikoshi (Tokijski Uniwersytet Artystyczny), Profesor Seiichi Miyazawa (Uniwersytet Nihon), Iseya, Emiko Takahashi, Tepei Kikuchi, Susumu Hanagata, Juzo Onuki, Toshiko Onuki, Kenichi Tani, Hideto Azumaya, Sachiko Ishimaru, Hiroo Inoue, Kenji Ohara, Motoko Kato, Motoki Saga, Hiroshi Shibahara, Noriko Tanaka, Kenichi Tsukagoshi, Rina Nakamura, Takahiro Hosoya, Natsumi Hori, Aki Momoka, Miki Mori, Rinataro Yoshinaga, Eri Wakabayashi, Michiaki Kubota, Kenichi Tani, Saori Tanaka, Koro, Yusuke Hisawa, Takeshi Hongo, Reo Tamaki, Kenshiro Nakata, Tatsuya Ito, Junichi Hirota, Mimuru Komatsu, Tsuyoshi Oguri, Suguru Yamamoto, Hideto Azumaya, Yurika Fukaya, Michiko Murata, Yumegoman, Rikimaru Toho, Hiroto Nitta, Yuko Nitta, Kaito Nitta, Minami Nitta, Toru Honda, Masaki Yamamoto, wróżbita

z Asakusa, Tomoe Unuma, Hana Unuma, Kimiko Iida, Mitsuaki Iida, Daiki Iida, Chieko Murakami, Junko Shiraishi, Tokijskie Koło Taneczne Shinboku-kai, Szpital w Asakusa, SHARE (Health for ALL [NGO]), Hospicjum „Hope House”, SNG (Shinjuku Nihongo Gakko), Hanagata Boxing Gym, Urząd Dzielnicy Asao w Kawasaki, Wydział Zdrowia i Opieki Społecznej, Sekcja Zdrowia i Opieki (Urząd Dzielnicy Asao w Kawasaki), Komitet Promocji Sportu w Urzędzie Dzielnicy Asao w Kawasaki, Park Yamaguchidai-Hakusan, Straż Pożarna w Asao (Kawasaki), Radio “Gymnastics Club” w dzielnicy Minami, Saiko-in, Ryogoku Kokugi-kan, Szkoła Podstawowa Kisai (Kazo, prefektura Saitama), Masanobu Matsui, Firma „dub”, zegarmistrz Takahashi, DULL-COLORED POP oraz wszystkie osoby wspierające projekt

Ekipa profesjonalistów

Opieka artystyczna:
Jacek Petrycki
Paweł Łoziński
Rafał Listopad

Kierownicy produkcji (Tokio):
Koichi Kuyama
Kihei Yamamoto

Kierownik produkcji - TVP:
Witold Będkowski

Nadzór montażowy:
Marek Skrzecz

Tłumacz:
Koichi Kuyama

Dźwięk:
Grzegorz Lindemann
Studio Melange

Montaż:
Rafał Listopad

Koordinator projektu:
Katarzyna Pergół

Making of:
Waldemar Czechowski

Kierownik produkcji:
Magdalena Borowiec

Redaktor prowadzący - TVP:
Barbara Paciorkowska

PREZENTACJE

pokazy filmów w 6 miastach

• MIŃSK (Białoruś)

Nasz program filmowy obejmujący pięć filmów warsztatowych oraz zestaw krótkich dokumentów prezentujących dorobek głównych tutorów został pokazany w Mińsku w ramach Międzynarodowego Festiwalu Filmowego „Listapad” będącego najważniejszym wydarzeniem filmowego kalendarza na Białorusi. W tym roku oprócz zwyczajowo silnej na tym festiwalu reprezentacji kinematografii rosyjskiej swoją pozycję zaznaczyło polskie kino dokumentalne. „Dragon Forum”, przegląd filmów z cyklu „Guide to the Poles”, a także pokazy dokumentów powstałych podczas

warsztatów „Świat od świtu do zmierzchu” – stworzyły silny klaster programowy, widoczny w drukach promocyjnych, informacji medialnej, a także w licznej reprezentacji gości z Polski. Nasze pokazy przyczyniły się zatem do wytworzenia pożądanego efektu synergii, ogniskującego uwagę bywalców festiwalu na polskim kinie. Oprócz oficjalnych projekcji w sali popularnego „Video Center”, znajdującego się w głównym pasażu handlowym Mińska, na których obecni byli przedstawiciele festiwalu i Instytutu Polskiego w Mińsku, zorganizowaliśmy także pokaz nieoficjalny w galerii sztuki nowoczesnej, który cieszył się dużą frekwencją, w przeważającej części – młodzieży. W obydwu miejscach pojawiła się ekipa telewizyjna – telewizji

Bielsat i oficjalnego kanału telewizji białoruskiej. Wypowiedzi do kamery udzielali uczestnicy warsztatu: studenci, oraz tutorzy: Paweł Łoziński i Mateusz Werner. Po projekcjach miały miejsce ożywione dyskusje, w których wzięli udział tutorzy (prócz wymienionych, także montażysta Marek Skrzecz), studenci – uczestnicy warsztatów, a także bohaterowie filmów. Publiczność ciekawiło porównanie produkcji filmów warsztatowych z poszczególnych krajów. Zastanawiano się nad widocznymi różnicami w doborze tematów i charakterze wypowiedzi bohaterów filmowych. Po zakończeniu oficjalnych pokazów z udziałem tutorów, w ciągu następnego tygodnia odbyło się też kilka projekcji organizowanych przez uczestników warsztatów.

miejsce:
- Kino „Center Video” w ramach Międzynarodowego Festiwalu Filmowego „Listapad”
- Galeria „Y”
data: 6-7.11.2011

• KIJÓW (Ukraina)

Pokazy w Kijowie odbywały się w znakomicie usytuowanym kinie (Kinopanorama) dysponującym salą dla czterystu widzów. Mimo dość wczesnej pory inauguracyjna projekcja zgromadziła pokaźną widownię (około 250 osób), w większości młodzieży zwabionej

atmosferą wydarzenia artystycznego, ważnego dla miejscowego środowiska młodych filmowców. Przebieg pokazu kijowskiego charakteryzował się przede wszystkim spontanicznością uczestników warsztatów, którzy przejęli

inicjatywę i za zgodą organizatorów zrobili z tego wieczoru swoje wielkie święto. Gorąca atmosfera, emocje, autentyczna radość z końcowego efektu, który przed chwilą obejrzeni na ekranie – wszystko to stworzyło

niewpowtarzalny klimat tego spotkania młodych ukraińskich filmowców ze swoimi polskimi mistrzami – Jackiem Bławutem, Marcelem Łozińskim i Vitą Żelakieviciute. Po projekcji i dyskusji na sali kinowej ożywiona rozmowa przeniosła się do kularów, a później jeszcze dalej, do tętniącego nocnym życiem Kijowa. Pokazy następnego dnia, także, zakończyły się dyskusjami i rozmowami toczonymi w kularach

kina. Drugiego dnia prezentacji w głównym wydaniu wiadomości w pierwszym kanale ukraińskiej telewizji publicznej ukazał się obszerny reportaż poświęcony warsztatom autorstwa Aleksandry Switly i Tarasa Czkanana, zawierający oprócz informacji o filmach, także wypowiedzi Marcela Łozińskiego, Jacka Bławuta i kijowskich studentów.

• MOSKWA (Rosja)

Prezentacja efektów warsztatów miała w Moskwie wyjątkowy charakter. Przede wszystkim ze względu na miejsce pokazu, siedzibę „Memoriału”. Sala projekcyjna przeznaczona dla około stu osób pękała w szwach. Na pokazie obecna była pani rektor Wyższych Kursów Scenariopisarstwa i Reżyserii Vera

Sumenova, a także Naum Klejman, dyrektor moskiewskiego Muzeum Kina i współorganizator uroczystości. Cały wieczór poprowadził Maciej Drygas syjąc anegdotami, dziękując partnerom, uczestnikom warsztatów i

wspominając przebieg letnich spotkań. Na pokazie stawili się moskiewscy uczestnicy, którzy otrzymali od organizatorów pamiątkowe materiały i filmy z warsztatów na płytach dvd. Po

projekcji i rozmowie z publicznością w której wzięli także udział pozostali tutorzy – Andrzej Musiał, Marek Skrzec i Mateusz Werner – rozpoczęła się trwająca jeszcze długo część nieoficjalna przy lampce wina i koktajlowym poczęstunku. Pokaz następnego dnia odbył się przy niewiele

mniej frekwencji, z której cieszyli się pracownicy „Memoriału” i Muzeum Kina. Zaskoczona sukcesem tych pokazów Anna Bułgakowa, kurator muzeum, wyraziła chęć pokazania w swym programie filmów z cyklu „Rosja-Polska. Nowe spojrzenie”, które powstały z inicjatywy Instytutu Adama Mickiewicza (pomysłodawca projektu: Mateusz Werner) w latach wcześniejszych. Odbiór filmów przez moskiewską publiczność był gorący i szczególnie emocjonalnie reagujący na część kijowską cyklu.

• PEKIN (Chiny)

Prezentacja w Pekinie miała swoje dwa punkty kulminacyjne: dyskusje ze studentami Communication University of China po projekcjach filmów tutorskich, oraz uroczysty finał warsztatów po pokazie „Pekinu od świtu do zmierzchu” w niemal całkowicie wypełnionej auli uniwersytetu (400 miejsc), z udziałem władz uczelni a także ambasadora Białorusi w Chinach

(w związku z częścią mińską cyklu). Nigdzie dyskusje o filmach nie osiągnęły tej intensywności, docieklivosti i emocjonalnej temperatury, co w Pekinie. Rozmowy prowadzone przez Mateusza Wernera z Mirosławem Dembińskim, Vitą Żelakeviciute, Maciejem Drygasem i Rafałem Listopadem dotyczyły kwestii wolności twórczej, strategii gry z cenzurą polityczną, ale także specyfiki montażu w dokumencie, różnic pomiędzy filmem dokumentalnym i reportażem, a także zagadnień języka filmowego: obecności w filmie komentarza autorskiego, dialogu. Do tego szerokiego spektrum tematów należy dodać jeszcze krótkie wykłady autorów,

przybliżające historyczny kontekst niektórych filmów: stanu wojennego w Polsce i powstania „Pomarańczowej Alternatywy”, wydarzeń z 1968 roku i samospalenia Ryszarda Siwca. Studenci chińscy mimo późnej pory nie chcieli kończyć spotkania (dyskusja zakończyła się o 22.00) żywo reagowali pytaniami, polemikami i osobistymi komentarzami. Z kolei oficjalny pokaz części pekińskiej projektu, odbył się w uroczystej atmosferze, choć nie brakowało momentów zabawowych, jak wspólne zdjęcie wszystkich uczestników warsztatów w „podskoku”, czy rozdawanie koszulek z nadrukiem logo projektu. W publicznych wypowiedziach o filmie podkreślano decyzję twórców aby pokazać Pekin autentyczny, nie turystyczny. Właśnie to najbardziej podobało się chińskiej widowni.

miejsce:
- Communication University of China
data: 04-05.12.2011

• TOKIO (Japonia)

Pokazy w Tokio rozpoczęły się od konferencji prasowej zorganizowanej w National Film Centre, najbardziej prestiżowej instytucji filmowej w Japonii. To pokazuje rangę jaką oprawie zakończenia warsztatów nadał ich tokijski współorganizator Japan Institute of the Moving Images, a zarazem pozwala docenić profesjonalizm tego instytucjonalnego partnera. Wśród

zaproszonych gości nie zabrakło dziennikarzy najpoważniejszych dzienników japońskich (wśród nich „Tōkyō Shinbun” z 3,5 miliona nakładu), profesorów z tokijskiej szkoły filmowej Tadao Sato i Shigeki Chiba, oraz przedstawicieli dystrybutorów: Ritsuko Iwanami i Takehide Harada, którzy podjęli się kinowej dystrybucji całego

cyklu „Świat od świtu do zmierzchu” w lutym 2012 roku w sieci kin w centrum Tokio. Ze strony polskiej obecny byli przedstawiciele Ambasady RP: Mirosław Łuczko i Waldemar Czechowski którzy podkreślili wolę kontynuacji projektu i zadeklarowali wsparcie finansowo-organizacyjne ze strony nowo powstałego Instytutu

Polskiego w Tokio.

W następnych dniach podczas pokazów w szkole filmowej w Kawasaki publiczność stanowili głównie studenci oraz pracownicy naukowemu szkoły, ale także pojawili się miejscowi dystrybutorzy filmowi z Kawasaki Art Center – p. Satoshi Ohya, a także lokalni działacze kulturalni. Największe zainteresowanie wzbudziły filmy tutorów, oraz części mińska i moskiewska. Podczas żywej dyskusji z

widownią o filmach tutorskich ponownie pojawił się wątek różnicy pomiędzy reportażem telewizyjnym i artystycznym filmem dokumentalnym. Widzów zainteresowały także tematy dotyczące polskiej historii najnowszej. Pytania o filmy warsztatowe najczęściej dotyczyły struktury montażowej. Pytano także o specyfikę współpracy ze studentami w poszczególnych miastach. Na zakończenie, podczas uroczystego wręczenia certyfikatów uczestnictwa w warsztatach, koszulek i płyt z gotowymi filmami, nie zabrakło wzruszających momentów. Japońscy studenci podkreślali, niekiedy ze łzami w oczach, jak ważne było dla nich to spotkanie z polskimi filmowcami.

data: 09-11.12.2011
miejsce:
- National Film Centre,
Japan Institute of the Moving Image,
Japan Academy of Moving Images

● BRUKSELA (Belgia)

Zwieńczeniem serii pokazów była wizyta w brukselskiej szkole filmowej INSAS, gdzie miejscowym studentom, reżyserom i operatorom, zaprezentowano 5 filmów warsztatowych oraz filmy tutorskie. W luźnej, koleżeńskej atmosferze toczyły się projekcje i dyskusje z udziałem Laurenta Grossa, dyrektora szkoły. Najwięcej pytań wzbudził film Marcela Łozińskiego „89 mm od Europy” a zwłaszcza jego forma, zbliżona – jak twierdził obecny na miejscu Jacek Petrycki – do kina socrealistycznego. Dyrektor INSAS zadeklarował chęć udziału w projekcie „Świat od świtu do zmierzchu” częścią poświęconą Brukseli. Pomoc organizacyjno-finansową w tej sprawie obiecał Instytut Polski w Brukseli.

miejsce:
- Institut National Supérieur
des Arts du Spectacle et
des Techniques de Diffusion
data: 15-16.12.2011

ECHA POKAZÓW
prasa, telewizja, Internet

Pięć miast, pięć historii - jeden świat. Studenci z Pekinu, Moskwy, Tokio, Mińska i Kijowa realizowali filmy dokumentalne pod kierunkiem uznanych polskich mistrzów. Film o mieście, nad Dnieprem, wywołał aplauz publiczności i otrzymał wiele komplementów od Mistrzów Kinematografii. Był to triumf uduchowienia, wrażliwości talentu.

Collage of social media posts and news articles:

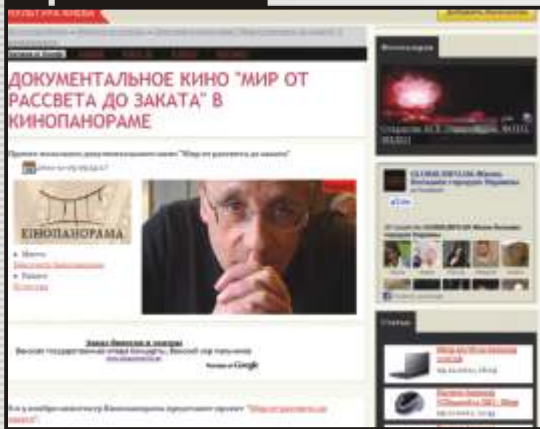
- Post from <http://www.polinst.kiev.ua> with a photo of a man and text in Ukrainian: "Презентація проекту «Світ від світанку до сутінки»".
- Post from <http://www.neformat.com.ua> with a photo of a man and text in Ukrainian: "В рамках цього проекту 20 відомих режисерів, акторів, актрисок, відомих українських артистів фільмували в Києві..."
- Post from <http://news.cuc.edu.cn> with text in Chinese: "【中国传媒大学新闻】 对外交流 对外交流 北京新闻".
- Post from <http://www.dzeryi.com> with text in Ukrainian: "Проект «Світ від світанку до сутінки»".
- TV broadcast screenshot from [televizija Kijów](http://televizija.kijov.com) showing Jacek Bławut with a caption: "ЯЦЕК БЛАВУТ ПРОФЕСОР КІНОШКОЛИ АНДЖЕЙ ВАЙДИ".

Jacek Bławut ponad 30 lat kręci filmy dokumentalne, otrzymał wiele nagród m.in. Grand Prix w Toronto, Srebrnego Lwa w Gdyni, Złotego Lajkonika. Mistrz wyznaje:

„Oni wyróżniają się nadzwyczajną wrażliwością i emocjonalnością. Potrafią współczuć, to widać w filmach. To co płynie z ekranu trafia prosto w nasze serca”.

@ <http://kiev.globalinfo.ua>

Profesor Marcel Łoziński był nominowany do Oscara. Ma na swoim koncie Złotego Gołębia, Złotego Smoka, Złotą Bramę San Francisco. O ukraińskich studentach mówi:

"Było kilka przypadków, kiedy pomyślałem, to jest wielki talent, to fantastyczne. Studenci Instytutu Filmowego są po prostu oczarowani polskimi mistrzami dokumentu."

@ <http://kiev.vgorode.ua>

TV telewizja Mińsk

Mroczny a jednocześnie słoneczny, wirujący i cichy, miejscami dziwny i zwyczajny, Mińsk potrafi być różny. Taki został przedstawiony w projekcie „Świat od świtu do zmierzchu”. Początkujący reżyserzy oraz operatorzy z różnych krajów świata pod kierownictwem znanych polskich dokumentalistów nakręcili pełnometrażowe filmy o swoich miastach. Mińscy autorzy postanowili odejść od znanej do bólu tezy o czystości naszego miasta. Studenci postanowili opowiedzieć swoją prawdę.

Warsztaty mistrzowskie w naszej stolicy trwały około dwóch tygodni. Studenci filmowali dzień i noc zmieniając się nawzajem jak stróże. Każdy miał prawo do pomyłki jednak, co do jakości filmu postawiono bardzo wysokie wymagania.

@ <http://www.memo.ru>

studentka z Mińska: "Nauka w formie dialogu. To mi się bardzo podobało, nie rozmawiano z nami jak uczniami. Wydawało się, że jesteśmy sobie równi, mistrzowie traktowali nas po koleżeńsku"

@ <http://mynews-in.net/>

studentka z Moskwy: "Plusem zajęć było połączenie teorii oraz praktyki. To znaczy, jeżeli rano omawialiśmy, co kręcimy, wieczorem kręciliśmy. To był ogromny plus. Tu wszystko było bardzo intensywne. Ogromne emocje."

@ <http://www.cinematheque.ru>

@ <http://kinobraz.ru>

@ <http://unikino.ru/>

studentka z Kijowa: "Same emocje. Traciliśmy głowę. O, Boże, co się dzieje. Wszystko nerwowo. Bardzo przeżywaliśmy zdjęcia, losy bohaterów, jak nam to wszystko wyjdzie."

@ <http://n-europe.eu>

Maciej Drygas: "Chcieliśmy, by z jednej strony to był film, a drugiej strony pretekst do rozmów: jak budować dramaturgię, jak znajdować bohatera, jak budować strukturę. Podsumowując, z jednej strony twórczość, z drugiej strony edukacja, typowe warsztaty. Kiedy zaczęliśmy pracować nad projektami, wyzwoliło się dużo energii. Spędziliśmy razem cudowny czas. Pamiętam, jak przyjechalіśmy pierwszego dnia na pierwsze zajęcia, postanowiliśmy popracować od 10.00 do 18.00. Potem za parę dni poprosiłem: czy możemy pracować do dziewiętej wieczorem? Potem za parę dni zapytałem: czy możemy pracować do pierwszej w nocy? To już nie było proste, bo byli stróże. Na koniec pracowaliśmy przez całą noc do rana."

Rektor Wera Igorewna Sumenowa: "Uważam, że to były szczęśliwe minuty naszego życia. Byliśmy zjednoczeni jednym pomysłem, jednym dążeniem. To naprawdę rzadki stan ducha, dlatego jestem wdzięczna mistrzowskiej grupie, Maciejowi Drygasowi, bez nich już nie wyobrażam sobie dalej naszej szkoły. Mówię tak dlatego, że czekają na nas kolejne wspólne projekty. Cieszę się z tego powodu, bo studenci są tego warci. Myślę, że to będzie ciekawe dla wszystkich, nie tylko dla tych, którzy to tworzą."

Haikky wrote: Moi drodzy, jestem pod wrażeniem filmów, obejranych przez ostatnie dwa dni. Te filmy są wspaniałe! Obejrzałam pięć: Moskwa, Kijów, Mińsk, Tokio, Pekin. „Moskwa” i „Kijów” spodobały mi się najbardziej! Takie delikatne, głębokie, tworzone z miłością do ludzi i miast. Bardzo bym chciała, aby ten projekt rozwijał się i abyśmy mogli zobaczyć cały świat od świtu do zmierzchu, takim jakim on jest. Prawdziwy – niezmyślony. Jestem zakochana w dokumentalnym kinie, staram się oglądać jak najwięcej: wszędzie, zawsze i o wszystkim. Jednak zauważam pewną tendencję - w większości filmy dokumentalne poruszają smutne i ciężkie tematy. Dlatego też pojawienie się takiego rodzaju filmów, ciepłych, nakręconych z humorem, jest dla mnie wielkim odkryciem. Świetna robota – Polacy!

zzzuka wrote: Ja też lubię filmy dokumentalne, ale jakoś zapomniałam ostatnio, o tych moich zainteresowaniach... Tak ciekawie, tak dobrze piszesz o Polsce, że sama też zaczęłam interesować się tym krajem) Moje horyzonty się rozszerzają.

Haikky wrote: Świetnie! Polska – to moja wielka miłość)) Pierwszy dzień was ominął, trzeba pójść jutro. Kto może niech przychodzi do „Kinopanoramy”, obecni tam będą polscy dokumentaliści będący klasykami polskiego kina. Naprawdę. I wstęp bezpłatny!

Mirosław Dembiński: "Przez całe lato w 5 stolicach prowadziliśmy bardzo intensywne warsztaty, polegające na spotkaniu studentów i profesorów. Studenci wnosili swój talent, swoją wiedzę na temat świata w którym żyją, a profesorowie dawali im odpowiednie narzędzie do obserwacji tego świata. z tego spotkania powstawało 5 filmów, które z naszego punktu widzenia są bardzo inspirujące, bardzo ciekawe. Myślę również że porównanie tych 5 filmów z bardzo różnych miejsc na świecie daje refleksję globalną – jak wygląda nasz świat."

TV <http://www.youtube>

się szukać tych emocji. Naszym celem było to, aby film był zrozumiały zarówno w Europie, w Polsce, jak i w Japonii."

@ <http://www.tokio.polemb.net>

prasa

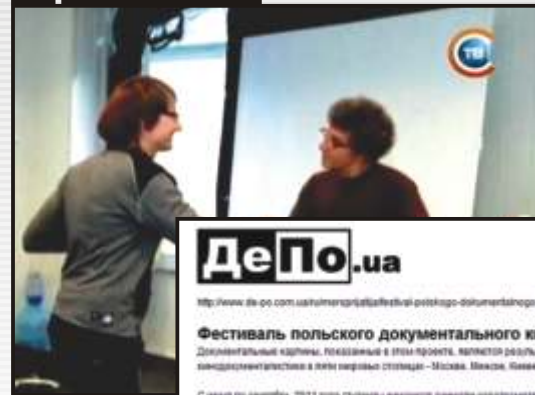

Rafał Listopad: "Mam wrażenie, że czternastodniowe warsztaty w Tokio dały coś obu stronom. Studenci, którzy uczestniczyli mogli poznać europejskie, polskie metody podejścia filmowców polskich do tworzenia filmu dokumentalnego. A my tutorzy mogliśmy choć trochę poznać obyczaje japońskie i kulturę japońską. Okazało się, że to co łączy, wszystkie kultury, to są emocje. A na pewno jedną z ważniejszych, jak nie najważniejszą rzeczą w filmie, są emocje. Dlatego przez te dwa tygodnie staraliśmy

Maciej Drygas: "Oczywiście w sensie stylistycznym i narracyjnym te filmy są inne, bo powstawały w zupełnie innych światach. Ale myślę, że łączy je pewna prawda o człowieku, pewien wewnętrzny świat emocji. Nagle okazuje się, że pomimo tego że dziela nas tysiące kilometrów i wielkie różnice kulturowe, i zupełnie inna historia, to na poziomie ludzkim mamy mnóstwo wspólnego. Podobny ból czuje kobieta w Moskwie, w Tokio, w Pekinie, w Mińsku. Samotność w tych miastach również podobnie boli. Jeśli ktoś jest szczęśliwy, to jest szczęśliwy podobnie. I w tym sensie upatruję wartość tego projektu. Bo nagle okazuje się, że żyjąc w takim bardzo skomplikowanym świecie, który jest pełen niedobrych emocji i konfliktów, nagle na poziomie sztuki i rozmowy o człowieku jesteśmy w stanie się porozumieć."

Mirosław Dembiński: "Ja chciałem tylko dodać, że wszyscy zdajemy sobie sprawę z tego, że żyjemy w świecie gospodarczej globalizacji. W Tokio i w Warszawie myjemy zęby tą samą pastą. Ale nasz projekt opowiada o innej globalizacji – o globalizacji ducha. Że to co człowiek czuje, że to co człowiek kocha, to z jakiego powodu cierpi też jest wspólne. Myślę, że to jest bardzo ważna wartość tego projektu."

TV telewizja STB (Mińsk)

Po zakończeniu prac zaplanowana jest prezentacja prac w ramach cyklu „Z Warszawy do Brukseli dookoła świata”. Film stworzony przez mińskich studentów stanie się swojego rodzaju wizytówką stolicy poza granicami kraju.

@ <http://www.de-po.com.ua>

@ <http://kulturapolshi.ru>

Najważniejszym wymaganiem, stawianym autorom było uchwycenie sensu oraz pominięcie zbędnych drobiazgów. Należało opowiedzieć o mieście poprzez mieszkających tu ludzi. Na koniec powstało pytanie co może być przewodnim motywem. Postawiono na młodych ludzi uprawiających parkour. Pokonujący przeszkody, skacząc, robiąc salta i przeżuty przedstawiają w filmie Plac Zwycięstwa, Akademii Nauk, oraz Park Gorkiego.

TV telewizja "Belsat"

PODZIĘKOWANIA

listy rektorów

• MOSKWA

W ciągu dwóch tygodni studenci poznawali miasto, jego ulice, place, zaułki oraz zaskakujące miejsca jak na przykład poradnię pomocy psychologicznej, dzwonnice kościelną czy baraki żołnierskie. Autorzy opowiedzieli historie różnych ludzi – od uchodźców z Afganistanu do samotnych starych ludzi, którzy znajdują przyjemność na tańcach w parku „Sokolniki”. W projekcie wzięło udział około 30 studentów Wyższych Kursów Scenariopisarstwa i Reżyserii.

Jesteśmy przekonani, że takie projekty pomagają rozwijać oraz wzmacniać integrację kulturową między naszymi krajami, a także inspirują młodych ludzi do formowania swego niezależnego poglądu na życie, a także stwarzają możliwość postawienia istotnych pytań, czyniąc z nich przedmiot artystycznego punktu widzenia.

Vera Sumenova
Rektor Wyższych Kursów Scenariopisarstwa i Reżyserii

• MIŃSK

Współpraca międzynarodowa Białorusi w dziedzinie kinematografii jest ważnym czynnikiem w procesie integracji kulturowej naszego kraju w przestrzeni europejskiej. Dziś, gdy świat staje się bardziej otwarty, kształcimy studentów, którzy patrzą na niego z szeroko otwartymi oczami i wiedzą, że nie ma dla nich granic. Wiemy, że właśnie ci studenci będą w przyszłości formułować wizerunek naszego kraju nie tylko w nim samym, ale także poza nim.

Jesteśmy przekonani, że ten projekt został nie tylko bezcennym filmowym doświadczeniem dla naszych studentów, ale również ważnym krokiem w procesie tworzenia ciepłych sąsiedzkich stosunków między naszymi krajami i rozwoju owocnej współpracy w dziedzinie kinematografii.

Andriej V. Polupanov - Dyrektor Artystyczny Mińskiej Szkoły Filmowej

• TOKIO

Uważam metody stosowane przez tutorów za bardzo pożyteczne dla uczestników warsztatów. Przy różnych okazjach osobiście je obserwowałem, a także pytałem studentów o ich opinie. Wielu studentów wskazało to doświadczenie jako niezwykle przydatne w dalszym rozwoju zawodowym.

Chciałbym podziękować nie tylko tutorom, którzy przybyli do Japonii, ale również wszystkim innym osobom które wymyśliły, zaplanowały i wspierały ten projekt. Mam nadzieję że ten wspaniały projekt będzie również kontynuowany w przyszłości.

Tadao Sato - Dyrektor Japońskiego Instytutu Filmowego

• PEKIN

Byłem pod wielkim wrażeniem profesjonalizmu i skuteczności metod nauczania polskich wykładowców. Każdego dnia pracowali oni ciężko ze studentami, omawiali każdy szczegół, każde ujęcie, ucząc ich jak ulepszać swój warsztat operatorski i montażowy. Większość studentów uważa, że bardzo wiele zyskała dzięki temu doświadczeniu.

Jesteśmy bardzo wdzięczni za możliwość bezpośredniego i bliskiego spotkania z najlepszymi polskimi reżyserami.

George Xu Zhipeng - Wykładowca Uniwersytetu Medialnego w Pekinie

• KIJÓW

Jesteśmy wdzięczni, że mogliśmy wziąć udział w międzynarodowym projekcie stojącym na tak wysokim poziomie i przedstawić nasz film wspólnie z Japonią, Białorusią, Rosją i Chinami. Uważamy też za wielki zaszczyt, iż mogliśmy pracować z tak znanymi mistrzami dokumentalnego kina.

Mamy nadzieję, iż nasza współpraca będzie kontynuowana w przyszłości, co zacieśni stosunki tak między naszymi uczelniami, jak też między narodami Ukrainy i Polski.

Wasył Witer - Dziekan Wydziału Sztuki Filmowej Uniwersytetu im. Karpienka-Karoho

AUTORZY PROJEKTU

opieka artystyczna

• Mirosław Dembiński

Mirosław

wykładowca Szkoły Filmowej w Łodzi

- od ponad 20 lat realizuje filmy dokumentalne
- zrealizował ok. 30 filmów, najważniejsze to:

„Pomarańczowa alternatywa” 1989

„Ikar” 1999

„Zwycięzcy i przegrani” 2004

„Lekcja białoruskiego” 2006

„Muzyczna partyzantka” 2007

- otrzymał ponad 80 nagród wśród nich:

Nagroda Specjalna Amsterdam; Nagroda Specjalna Oberhausen; Nagroda Specjalna Lipsk; Prix Europa Berlin; Brązowy Lajkonik Kraków; Golden Gate San Francisco; Biała Kobra Łódź

• Maciej J. Drygas

Maciej

wykładowca Szkoły Filmowej w Łodzi

- od ponad 20 lat realizuje filmy dokumentalne
- najważniejsze to:

„Usłyszcie mój krzyk” 1991

„Stan nieważkości” 1994

„Głos nadziei” 2002

„Jeden dzień w PRL” 2005

- otrzymał ponad 20 nagród wśród nich:

Felix Europejska Nagroda Filmowa; Srebrny Smok Kraków; Grand Prix Melbourne; Grand Prix Monte Carlo; Nagroda Specjalna Prix Italia; Golden Gate San Francisco; Biała Kobra Łódź

TUTORZY

opieka artystyczna

• Marcel Łoziński

Marcel

wykładowca w Mistrzowskiej Szkole Andrzeja Wajdy

- od prawie 40 lat realizuje filmy dokumentalne

- zrealizował ok. 40 filmów, najważniejsze to:

„Jak żyć” 1977

„Egzamin dojrzałości” 1979

„Próba mikrofonu” 1980

„Moje miejsce” 1986

„89 mm od Europy” 1993

„Wszystko może się przytrafić” 1995

„Żeby nie bolało” 1998

„Poste restante” 2008

- otrzymał ponad 50 nagród wśród nich:

Oskar (nominacja); Felix Europejska Nagroda Filmowa; Grand Prix Oberhausen; Złoty Gołąb Lipsk; Złoty Smok i Złoty Lajkonik Kraków; Golden Gate San Francisco; Biała Kobra Łódź

• Jacek Bławut

Jacek Bławut

Wykładowca w Mistrzowskiej Szkole Andrzeja Wajdy

- od ponad 30 lat realizuje filmy dokumentalne

- zrealizował ok. 30 filmów, najważniejsze to

„Nienormalni” 1990

„Born Dead” 2004

„Szczur w koronie” 2005

„Wojownik” 2007

„Jeszcze nie wieczór” 2008

- otrzymał ponad 60 nagród, wśród nich:

Grand Prix Toronto; Srebrne Lwy Gdynia; Złoty i Brązowy Lajkonik Kraków; Nagroda Specjalna Mannheim; Nagroda Specjalna San Sebastian; Biała Kobra Łódź

• Vita Želakevičiute

Vita Želakevičiute

wykładowca w Mistrzowskiej Szkole Andrzeja Wajdy

- od kilkunastu lat realizuje filmy

- najważniejsze to:

„Schizofrenia” 2001

„Po tamtej stronie” 2007

„Źródło” 2009

- otrzymała kilka nagród, wśród nich:

Gold Remy Award Houston

Biała Kobra Łódź

Grand Prix Kielce

• Paweł Łoziński

Paweł Łoziński

wykładowca Gdyńskiej Szkoły Filmowej

- od ponad 20 lat realizuje filmy dokumentalne

- zrealizował kilkanaście filmów, najważniejsze to:

„Miejsce urodzenia” 1992

„Kratka” 1996

„Taka historia” 1999

„Siostry” 1999

„Między drzwiami” 2004

„Chemia” 2009

- otrzymał wiele nagród, wśród nich:

Prix Europa Berlin; Nagroda Specjalna Lipsk; Złoty i Srebrny Lajkonik, Złoty

Smok Kraków; Biała Kobra Łódź; Złoty Gołąb Lipsk

• Jacek Petrycki

Jacek Petrycki

- od ponad 30 lat realizuje filmy i zdjęcia do filmów

- zrealizował jako operator ponad 100 filmów, najważniejsze to:

„Aktorzy prowincjonalni” reż. Agnieszka Holland 1978

„Fotoamator” reż. Krzysztof Kieślowski 1980

„Przesłuchanie” reż. Ryszard Bugajski 1982

„Unforgiving” reż. Clive Gordon 1993

„The Valley” reż. Dan Reed 1998

„The Pipeline Next Door” reż. Nino Kirtadze 2005

- otrzymał kilkadziesiąt nagród wśród nich:

FIPRESCI Cannes; Golden Hugo Chicago; Grand Prix Moskwa; Złota Palma

dla najlepszej aktorki Cannes; Najlepszy Film Europejski Berlin; Nominacja

Felix Europejska Nagroda Filmowa za zdjęcia; BAFTA za zdjęcia; Nagroda

“Prix Italia” 1999; Grand Prix Biarritz; BAFTA za zdjęcia; Nagroda “Prix

Italia” 1999; Grand Prix Biarritz

• Rafał Listopad

Rafał Listopad

wykładowca Gdyńskiej Szkoły Filmowej

- od kilku lat montuje filmy dokumentalne i fabularne

- najważniejsze to:

„Katyń” reż. Andrzej Wajda 2007

„Poste restante” reż. Marcel Łoziński 2008

„Miasto bez Boga” reż. Jacek Petrycki 2009

„Inwentaryzacja” reż. Paweł Łoziński 2010

„Cudze listy” reż. Maciej Drygas 2011

„Czarny czwartek” reż. Antoni Krauze 2011

- otrzymał kilka nagród, między innymi:

„Orzeł” **Polska Nagroda Filmowa najlepszy montaż** (nominacja)

nagroda za montaż Poczdam

nagroda za montaż Koszalin

- Mateusz Werner

Mateusz Werner

wykładowca Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego oraz Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej w Warszawie
 krytyk i teoretyk filmu, filozof kultury
 autor kilku książek i kilkudziesięciu publikacji
 pomysłodawca i organizator warsztatów filmowych
 „Rosja-Polska. Nowe Spojrzenie“ i „Izrael-Polska. Nowe Spojrzenie“

- Andrzej Musiał

Andrzej Musiał

wykładowca Szkoły Filmowej w Łodzi
 - realizuje filmy dokumentalne od ponad 20 lat
 - jako operator zrealizował ponad 50 filmów, najważniejsze to:
 "Sposób na życie" reż. Mariusz Front 1993
 "Stan nieważkości" reż. Maciej Drygas 1994
 "Arvo Part" reż. Mariusz Grzegorzek 1998
 "Głos nadziei" reż. Maciej Drygas 2002
 "Zwycięzcy i przegrani" reż. Mirosław Dembiński 2004
 - jego filmy były wielokrotnie nagradzane, m.in.:
 Grand Prix Monte Carlo; Grand Prix "Biała Kobra" Łódź; Wyróżnienie Prix Europa Berlin; "Silver Gentian" Trento

- Katarzyna Pergól koordynator projektu

Katarzyna Pergól

- Victoria Ogneva koordynator projektu

Victoria Ogneva

- Magda Borowiec koordynator projektu

Magda Borowiec

- Weronika Bławut montażysta

Weronika Bławut

- Marek Skrzecz montażysta

Marek Skrzecz

- Przemysław Chruścielewski montażysta

Przemysław Chruścielewski

